

METE GÜNDOĞAN

NARKOZ

DESTEK YAYINLARI: 846

ARAŞTIRMA: 195

METE GÜNDOĞAN / NARKOZ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Eylül 2017 (2.000 Adet)

3.-7. Baskı: 2017

8.-12. Baskı: 2018

13.-16. Baskı: 2019

17. Baskı: 2020

18. Baskı: Ocak 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-296-9

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

METE GÜNDOĞAN

NARKOZ

Amerikan Başkanı Wilson'un bile "Bundan sonra hiçbir hükümet ne Rothschild ailesinin ne de Rockefeller'ın sözünün dışına çıkabilir!" diye itirafta bulunmasına sebep olan günümüz küresel sömürü düzeninin nasıl kurulduğunun öyküsü...

İÇİNDEKİLER

Yazar Hakkında	7
Yeşiller İçinde “Doğunun Kızı”	9
Başbakanlık’a Ulaşan Şifreli Bir Mesaj.....	21
Neden?	31
D8’in Laneti	32
O Adamlar Bu Adamlara İzin Vermedi	34
Savaş, Para, Devlet	39
Osmanlı, Borç, Savaş	44
Türkiye Cumhuriyeti Banknotları	50
Cumhuriyet Merkez Bankası A.Ş.	54
<i>Bankanın İsmi Neden</i>	
<i>Türkiye “Cumhuriyet” Merkez Bankası’dır?</i>	<i>57</i>
<i>Merkez Bankası ve Banknot Basımı</i>	<i>59</i>
Para, Para, Para	63
<i>Bir Şey, Çok Açık Bir Şekilde Nasıl Gizlenir?</i>	<i>68</i>
Katbekat Para ve Faiz.....	71
Narkoz	79

Üçkâğıt Operasyonu	88
Tek Başına İş Başına.....	107
Ergenekon	114
ETÖ FETÖ.....	122
İş Başında Eğitim.....	131
Tarihin Fısıltıları	140
Erdoğan'a Karşı Matruşka Stratejisi.....	147
En Kötü Senaryo En İyi Senaryo	166
Capital Game.....	175
Bir Gün Mesele Suriye Olursa	176
Ateşle Barut	191
Erdoğan'ın da Kalemı Kırıldı	193
İki Savaş Meclisi ve Bir Proje	197

Yazar Hakkında

Mete Gündoğan, 1963 Balıkesir-Dursunbey doğumludur. İlköğretim ve lise tahsilini Ayvalık ilçesinde tamamladı. Dokuz Eylül Üniversitesi'nde lisans çalışmasını bitirdikten sonra Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde yüksek lisans çalışmasına başladı. Tez aşamasında British Council'den kazanmış olduğu bursu değerlendirmek üzere İngiltere'ye gitti. Cranfield Teknoloji Enstitüsü'nde Üretim Sistemleri Mühendisliği alanında yüksek lisans çalışmalarını tamamladı. Doktorasını yine İngiltere'de, Cranfield Üniversitesi Endüstri ve Üretim Sistemleri Mühendisliği alanında yaptı. 2000 yılında doçent, 2010 yılında profesör oldu. Yurtiçi ve yurtdışında çeşitli üniversitelerde çalıştı.

Akademik çalışmalarının yanı sıra Prof. Dr. Gündoğan, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK), Devlet Planlama Teşkilatı (DPT), Başbakanlık, TBMM, Akıncı F-16 Uçak Fabrikası'nda (TAI) çalıştı. Özel sektörde üst düzey yöneticilik ve danışmanlık yaptı.

Evlü ve dört çocuk babası olan Prof. Dr. Gündoğan İngilizce, Fransızca ve Arapça bilmektedir.

Yeşiller İçinde “Doğunun Kızı”

12 Ağustos 1996, Pazartesi

Pakistan sokakları her zamankinden çok daha fazla sıcaktı. Nemli yaz günlerine bir de siyasi çalkantılar eklenmişti. Her yerde sokak gösterileri oluyordu. Toplumdaki gerginlik oldukça yükselmişti. Bu gerginlik hükümete de yansıyordu. Genel olarak tedirginlik hâkimdi.

Öncülüğünü Pakistan ana muhalefet partisi Cemaati İslami'nin yaptığı gösterilere öfkenin yanı sıra bir de heyecan eklendi. Heybeti ve sert görünümü ile parti lideri Gazi Hüseyin Ahmed ateşli nutuklar atıyor ve ‘Bizim tam da bu sıralarda iktidarda olmamız lazım çünkü...’ diyerek, gerekçelerini bir bir sıralıyordu.

Bu sırada, Pakistan Başbakanlık Konutu'nda Başbakan Benazir Bhutto'nun farklı bir heyecanı vardı. Saat 16.25'te İslamabad'a inen Türkiye Cumhuriyeti uçağı, Başbakan Erbakan ile birlikte büyük bir heyeti getirmişti. Bakanlar, bürokratlar, diplomatlar, askerler, işadamları, korumalar... Turgut Özal döneminden başlayan bu tür kalabalık devlet erkânı ziyaretlerini Erbakan da sürdürüyordu. İlk seferinde, İran'dan sonra Pakistan ziyareti vardı.

Pakistan ana muhalefet lideri Gazi Hüseyin Ahmed, Erbakan'ın yakın dostu ve dava arkadaşıydı. Ümmetin birliği ve beraberliği için çok uzun görüşmeler ve toplantılar yapmışlardı. Dünyanın dört bir köşesindeki toplantılara

birlikte katılmışlardı. Birbirlerini gayet iyi tanıyorlardı. İşte şimdi Erbakan, başbakan sıfatı ile Pakistan'daydı ama kendisinin bir devlet sıfatı yoktu!

Ahmed, bütün heyecanıyla, sıcak meydanlardan Erbakan'a hoş geldin diyordu. Benazir Bhutto'nun onu anlayamayacağını ve Pakistan'ın Erbakan'ın tavsiyeleri doğrultusunda oluşacak yeni bir dünyada yerini alamayacağını iddia ediyordu. Erbakan'ın vizyonunun Pakistan versiyonunu heyecanla anlatıyor ve taraftarları mitinglerde coştukça coşuyordu. Bu coşku zaman zaman güvenlik güçleri ile büyük gerginlik çıkmasına sebep oluyordu. Yaralananlar ve hatta ölenler bile oluyordu.

Bu eylemleri ve konuşmaları yakından takip eden Bhutto için Erbakan artık sadece yabancı bir devlet başbakanı değil, kendi ülkesindeki iç politikayı da etkileyebilecek önemli bir şahsiyetti. Bu durum, doğal olarak onda bir gerginlik de oluşturmuştu. Konuşuna çok dikkat etmesi ve söyleyeceklerine iyi kulak vermesi gerekiyordu. Çünkü Erbakan ile Ahmed aynı frekanstan konuşuyordu. Bu onun için avantaj da olabilirdi dezavantaj da. Avantaja çevirebilirse, iç siyasette önemli bir kazanım elde etmiş olurdu.

İki gün sonra, çarşamba günü saat 12.00'de uçağı ile ayrılacak olan Erbakan'ın en iyi bir şekilde ağırlanması ve uğurlanması için hiçbir şeyi esirgemedi. İkramlarda ve hizmette adeta yok yoktu.

Üzerinde Pakistan bayrağı yeşili şık bir kıyafet ile Doğunun Kızı Bhutto, Başbakanlık Konutu'nda saat 17.00'de Erbakan'a muhteşem bir karşılama töreni düzenledi. Tören sonrası kısa bir görüşme yaptılar. Karşılama gayet memnun olan Erbakan'ın güleç yüzü ve samimi ifadelerine Bhutto'nun da aynı şekilde cevap vermesi ile yavaş yavaş

havadaki gerginlik yumuşadı. Yüzler gülüyor, karşılıklı iltifatlar ve seviyeli nükteler ile gerginlik, yerini sanki kadim bir dostluğun verdiği rahatlığa terk ediyordu.

Bir iki saatlik dinlenmeden sonra, Başbakanlık Konutu'nda Benazir Bhutto, Erbakan'ın onuruna bir akşam yemeği verdi. Bhutto'da artık herhangi bir gerginlik görülmüyordu. Yemek esnasında, üzerindeki şık kıyafetinin yanı sıra, elinde doksan dokuzluk çağla yeşili güzel işlemeli bir tespih dikkat çekiyordu. Konuşmadığı zamanlar hafifçe dudakları kıpırđıyor, parmakları arasından elindeki tespih taneleri akıp gidiyordu. Bir zikir çektiğini açıkça belli ediyordu. Bu durum elbette Erbakan'ın dikkatinden kaçacak değildi. Bir ara Bhutto'ya dönerek çektiği zikri sordu. Bhutto, bir değil birçok zikri çektiğini detaylı olarak anlattı. Konuşmadan gayet memnun olduğunu belli eden Erbakan da kendisinin "Subhan Allahi ve bi Hamdihi (Allah'ı, ona hamt ederek tespih ederim)" zikrini çok çektiğini ifade ederek ona da tavsiye etti. Yemek masasında sohbet böyle devam ederken, iki başbakan arasında derin bir bağ da kuruluyordu. Bhutto'ya "Türklerin, erkeğin kalbine giden yol midesinden geçer diye bir tabiri vardır" demişlermiş. O da bunu iyi düşünmüş olacak ki yemekte yapılan bir zikir sohbeti ile yolu biraz daha genişletti.

Yemek sonrası her ikisinin de memnuniyeti yüzlerinden okunuyordu. Biz, Erbakan ile birlikte devlet konukevine geçtik. Esas görüşmeler ertesi günü sabah 10.00'da yapılacaktı. Devlet konukevinde küçük ama güzel tefriş edilmiş bir toplantı odasında, gün boyunca yaşadıklarımızı, edindiğimiz bilgileri ve izlenimlerimizi gözden geçirdik. Sonra, hazırlamış olduğumuz dosyamızı nasıl güncelleyeceğimize karar verdik. Erbakan Hoca istirahata çekilirken biz de gece yarısı arkadaşlarla birlikte Türk Büyükelçiliği'nin bize temin

ettiği ofise geçtik. Çünkü, konukevindeki güzel toplantı odamızda bize lazım olan teknik donanım yoktu. Hoca'yla birlikte kararlaştırdığımız Şekilde konuşma metnini, notları, Şekilleri hazırladık. Hesapları yaptık. İşimizi bitirdiğimizde, sabah ezanları okunuyordu. Saatimizi kurarak yattık ama ne olur ne olmaz diye de resepsiyonda duran Rahman'ı saat 08.30'da bizi kaldırması için sıkı sıkı tembih ettik. Güler yüzlü, uzun boylu ve esmer tenli Rahman, her istediğimiz ya da sorduğumuz Őeye "Yes Sir, Certainly Sir" diye cevap veriyordu. Böyle "Evet efendim, kesinlikle haklısınız efendim" türü cevaplara alışık olmadığımız için, ne olur ne olmaz diye yatarken birbirimizi de uyardık:

"Saat 08.30'da uyanık olan diğerlerini de uyandırсын, tamam mı?"

"Tamam."

O gün çok uzun bir uçak seyahati, görüşmeler ve gece yarılarına kadar çalışmaktan pestil gibi olmuştum. Ama yine de sabah din kalktım. Sabah kahvaltımızı yaptıktan sonra saat 10.00'da başlayacak olan resmi görüşmeler için başbakanlığa geçtik. nce, başbakanlar heyetleri ile birlikte basının önünde birer açıklama yaptılar. Sonra yine kısa bir formel görüşme yapıldı. Ardından, "four eyes only (sadece dört göz)" diye nitelendirilen görüşmeye geçildi. Bizim tabirimize, baş başa görüşmeye geçildi. Bhutto'nun yanında sadece dışışleri sekreteri Nacmuddin Shaikh vardı. Erbakan'ın yanında da sadece ben. Hem not alıyor hem de tercüme yapıyordum. Elimdeki dosyadan da anlatıma uygun olarak Şekilleri takdim ediyordum.

Hoca, uzun uzun ve detaylı olarak anlattı:

"İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra oluşan Soğuk Savaş dönemi, Sovyetler Birliği'nin okmesi ile bitmiştir. Batı,

Sovyetlerin çöküşünü yanlış değerlendirmektedir ve bir zafer sarhoşluğu içerisinde. Dünyada tek kutuplu yeni bir düzen kurmayı hayal ediyorlar. Ancak, bunu yapabilecek medeniyet birikimine sahip değiller. Herkes, Soğuk Savaş dönemi sonrasında daha iyi olacağını beklerken İslam coğrafyasında sıkıntılar ve çatışmalar gelişmeye başladı...”

Erbakan, bu gelişmelerin doğal olmadığını düşünüyordu. Batılı bazı liderlerin yanlış yönlendirmeleri ile bunların planlı programlı yürütüldüğünü açıkça ifade ediyordu. Bu gelişmeler daha da ileri gitmeden, İslam dünyasının kendisine gelmesi gerektiğini söylüyordu. Önce Bhutto’ya, İran gezisi ile ilgili bilgiler verdi. İran Cumhurbaşkanı Rafsancani ile ne konuştuğunu detaylı olarak anlattı. Bhutto, bu detaylı ve samimi anlatımdan oldukça memnun gözüküyordu.

Neticede Erbakan, řu önerilerde bulunuyordu:

“İslam dünyasının nüfusu, yaklaşık bir buçuk milyar ve 50’den fazla ülke var. Devlet ve hükümet başkanlarının hepsini bir araya toplamak istesenez, sadece toplantı günü tayin etmek için bile büyük titizlik gerekiyor...”

Bizler, nüfusu 50 milyondan büyük olan Müslüman ülkeler, bir araya gelirse yaklaşık 900 milyonluk bir nüfusu temsil etmiş oluyoruz. Aynı zamanda, çok büyük bir ekonomik güç oluşturmuş oluyoruz. Ekonomik güç, zamanla siyasi güce dönüşür...

Bugün aramızdaki ticareti dolar üzerinden yapıyoruz. Bu durum, bizim ticaretimize engel ve ülkelerimizin menfaatlerine aykırı bir durumdur. Bunun yerine ortak bir para birimi oluşturabiliriz...

Hatta, řu anda bile aramızdaki ticarete dolar kullanmamıza gerek yoktur. Müsaadenizle buna basit bir örnek vereyim:

Bizim, sizin ülkenizle aramızda ticaretimiz var. Hem ithalat hem de ihracat yapıyoruz. Şimdi, diyelim ki Pakistanlı bir tüccar Türkiye’den 1 milyon dolarlık mal aldı. Bunun karşılığını Pakistan Merkez Bankası’na rupi (Pakistan para birimi) olarak yatırsın. Türk tüccar da, sattığı malın karşılığını, Türk lirası olarak Merkez Bankası’ndan alsın. Aynı şekilde bir Türk tüccar da Pakistanlı bir tüccardan mal aldığında parasını Türk lirası olarak Merkez Bankası’na yatırsın. Pakistanlı tüccar da malının parasını Pakistan Merkez Bankası’ndan alsın. Merkez bankalarımız düzenli olarak bir araya gelip karşılıklı mahsuplaşsınlar. Böylelikle, hemen bile karşılıklı ticarette doları aramızdan çıkarabiliriz. Birkaç ülke olarak buna başlarız ve sistematize ederiz. Yeni katılımlar veya çıkışlar oldukça sistem otomatik olarak kendini düzenler. Zamanla oluşturacağımız ekonomik platform öyle güçlenir ki dünya siyasetini dahi etkileyecek boyutlara ulaşabilir...”

Erbakan açıldıkça açılıyor ve anlattıkça anlatıyordu. Ben de bunların nasıl gerçekleştirileceğine ilişkin olarak hazırladığımız şekilleri, formülleri, tabloları gösteriyordum. Benazir Bhutto anlatılanları çok çabuk kavıyor ve yorumları ile de konunun derinleşmesine yardımcı oluyordu. Hatta bir ara, İslam coğrafyasına yönelik zulümlerle ilgili olarak anlatılanlar karşısında oldukça duygulanmış ve sesi kırılmıştı. Erbakan da etkilenmiş ve hep birlikte duygusal bir an dahi yaşamıştık.

Karşılıklı müzakereler planlanandan neredeyse bir saat daha fazla sürdü. İki başbakan hemen hemen her konuda anlaştilar. Sonunda, basına ne söyleyeceklerini de kararlaştırarak toplantıyı bitirdiler. Erbakan, basına detaylı paylaşımlarda bulunmak istemiyordu. Yapmaya çalıştıklarının hemen engelleneceğini düşünüyordu. Bhutto da bu düşünceye hak verdi.

Bhutto, konuşmadan oldukça etkilenmişti. Erbakan'ın yapmaya çalıştığını anladı ve ona yardım etmek istiyordu. Bangladeş başbakanı o sırada da şimdi olduğu gibi Şeyh Hasina Vecid idi. Hasina ile görüşeceğini ve onun da bu çalışmalara katkı vereceğini söyledi. Konuşmasından, Hasina'yı iyi tanıdığı anlaşılıyordu. Ayrıca, Malezya Başbakanı Mahathir ve Nijerya Devlet Başkanı Sani Abacha ile de görüşeceğini ifade etti. Erbakan'ın samimiyetine güvenerek, bu devlet ve hükümet başkanları hakkındaki şahsi fikirlerini de paylaştı.

Görüşmeden Erbakan da çok memnun olmuştu. Pakistan'a gelmeden önce, Bhutto'dan dolayı biraz tedirgindi. Anlatamayabiliriz ya da işi bozabilir diye düşünüyordu. Ancak süreç çok başarılı geçti. İran'dan sonra Pakistan görüşmeleri de beklentilerimizin ötesinde bir sonuç verdi. Maya, tutacak gibi gözüküyordu.

İki günlük Pakistan programı oldukça yoğundu. Saatler değil adeta dakikalar ile hesaplamalar yapıyorduk. Gün boyu süren yoğun görüşme ve çalışma trafiğinin sonunda, İslamabad büyükelçimiz sayın başbakan onuruna akşam yemeği verdi. Yemek Marriott Oteli'ndeydi ve her şey düşünülmüştü. Ortam, müzikler, kıyafetler, yemekler... tek kelime ile on numaraydı. Hele Pakistanlı müzisyenlerin yerel enstrümanlarla çaldığı "Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur" şarkısı bütün heyete ilaç gibi gelmişti. Herkesin yüzü gülüyordu.

Yemek sonrası bir müddet hoş sohbet edildi ve akabinde konuklar gelip Erbakan'dan müsaade isteyerek yavaş yavaş istirahata çekilmeye başladılar. Zaten ertesi günü Pakistan'ın Milli Günü idi. Yapılacak birçok iş ve katılınacak törenler vardı. Öğle vakti saat 12.00'de de uçağımız Singapur'a doğru harekete geçecekti. Yemek ve sohbet bitince, Erbakan ve yakın ekibi biraz geç çıkıp araçlara bindik. Konvoy, devlet konukevine doğru

yola koyuldu. Kısa bir müddet sonra, birden konvoyun rotası değişti. İstikamet farklı idi. Nereye gidildiğini bilmeyenler kısa bir panik yaşadılar. Ancak bilenlerin işareti ile onlar da merakla beklemeye başladılar.

Konvoy büyükçe bir villanın içine girdi. Civarda sıkı bir koruma tedbiri alınmıştı. Uzun namlulu silahlar ve keskin nişancılar ilk göze çarpanlardı. Erbakan araçtan indi ve karşısında duran ev sahibine “Esselamü aleyküm Brother” diyerek sarıldı. Hep birlikte büyükçe bir salona geçtik. Başköşeye Erbakan ve ev sahibi oturdular. Yakın ekip de etraftaki koltuklara yerleşti.

Ev sahibi, Pakistan Muhalefet Lideri Gazi Hüseyin Ahmed’in ta kendisiydi. Programda yer almayan ve kimseye bildirilmeyen bu özel görüşme bir saatten fazla sürdü. Ev sahibi Ahmed, Pakistan’daki o günün siyasi durumunu özetledi. Yapmaya çalıştığı çalışmaları ve ülkenin geleceğine ilişkin öngörülerini ifade etti. Erbakan da yaptığı temasları ve edindiği izlenimleri paylaştı. Özellikle Benazir Bhutto ile yapılan görüşmeyi biraz daha detaylı anlattı. Ortak para biriminden ve aramızdaki ticarete doları kullanmamak için yapılabileceklerden de bahsetti. Bhutto’nun bu konulara olumlu yaklaşımından duyduğu memnuniyeti de ifade ederek, Gazi’den bu konularda Bhutto’ya destek olmasını ve onu teşvik edici olmasını istirham etti. Halbuki Gazi, Bhutto’yu devirmek için meydanları ateşliyor, sokakları dolduruyordu. Ama iş “ümmetin birliği ve beraberliği” olunca hemen farkı fark ettirdi. Mesajı almıştı ve Erbakan’a merak etmemesi gerektiğini ifade ederek elinden geleni yapacağını söylemişti.

Bazıları, bu program dışı görüşmenin şık olmadığını ve Bhutto’ya ayıp olacağını düşünüyordu. Ancak bilmedikleri bir husus şuydu: Erbakan, böyle bir ziyaret yapacağını, sa-

bahki baş başa görüşmesinde Benazir Bhutto'ya söylemişti. Erbakan devlet adamıydı ve bulunduğu ülkenin başbakanına gereken nezaketi ve saygıyı gösteriyordu. Bu konuların milli bir mesele olduğunu ifade ederek, Gazi Hüseyin Ahmed'e bu meselelerde muhalif olmaması gerektiği hususunda gerekenleri söyleyeceğini ifade etmişti. Kendisinden adeta izin ister gibi bir havada konuşmuştu. Bhutto da bu teklife hem şaşırmış hem de çok memnun olmuştu. Mevkiadaşının samimiyeti karşısında diyebileceği bir şey yoktu. Mesele sen-ben-o meselesi değil, bir dava meselesi ve ülkemiz için bir kurtuluş vesilesiydi.

Bu konuyu sadece orada olanlar bildiği için, özel görüşme, diğer heyet üyelerine büyük sürpriz olmuştu. Tabii ertesi günü tanıdık gazetecilerin ve bazı yakın arkadaşların sitemi ile karşılaştık. Böyle bir görüşmede onları atlattığımızdan ötürü şaşkındılar. Belki de kızgındılar ama bize belli etmediler. Ancak, büyük bir oluşumun gelişmekte olduğunu artık herkes hissediyordu.

Erbakan ince ince siyaset yürüterek, ülkelerin iç siyasi dengelerine müdahale etmeden inandığı yolda mesafe almaya çalışıyordu. Birleştirici olabilecek her argümanı kullanıyor ve ayırışmaya sebep olabilecek her şeyden uzak duruyordu.

Pakistan ziyareti, 10-20 Ağustos 1996 tarihlerinde Erbakan ve heyetinin gerçekleştirdiği İran, Pakistan, Singapur, Malezya ve Endonezya ziyaretlerinin bir parçasıydı. Büyük bir başarı ve heyecanla tamamlandı.

Bu seyahat sonunda Türkiye'ye dönen Erbakan, hemen Başbakanlık'ta geniş bir basın açıklaması yaptı. Seyahatin sebeplerini ve atılan adımları bir bir açıkladı. Ziyaret edilen ülkelerin potansiyellerini tek tek ifade ederek, bunlardan karşılıklı olarak nasıl istifade edebileceğimizi anlattı.

Erbakan, bu seyahat zaruriydi diyordu. Çünkü:

“Bugüne kadar geçtiğimiz dönemden kalmış intiba oydu ki, Türkiye yüzünü Batı’ya sırtını Müslüman ülkelere çevirmişti. Bunun böyle olmadığını bu seyahatimiz göstermiştir. Zaten hükümetimizin programında da bilindiği gibi, biz hem Batı’yla her türlü münasebetlerimizi geliştirmek istiyoruz, hem de kardeş Müslüman ülkelerle münasebetlerimizi en ileri dereceye ulaştırmak istiyoruz. Bu samimi dileğimiz, bu seyahatle açık bir şekilde ortaya konmuştur ve hepsinin de aynı şeyi beklemekte, özlemekte olduklarını açık bir şekilde gördük. Hakikaten baştan sona kadar gördüğümüz büyük ilgi, bütün arkadaşlarımızı son derece etkilemiştir. Onların da aynı şekilde etkilendiklerinden emin bulunuyoruz. Bu seyahatimiz karşılıklı işbirliğini en ileri dereceye götürme azmini ortaya koymak, her sahada işbirliği yapmak ve kucaklaşmak bakımından büyük sonuçlar ortaya koymuş olan seyahattir.”

Bu basın toplantısında, yapılan çalışmaları ve hatta işadamlarının yapmış olduğu bağlantıları bile kalem kalem anlattı. Diler Dış Ticaret, İran’a 6 milyon dolarlık inşaat demiri. Termikel bu 5 ülkede büro açmayı düşünüyor, daha sonra yatırımlar yapacak. Ceylan Grubu, Pakistan’da iki köprü ihalesine girecek (148 milyon dolar). Demirören Grubu Malezya’ya piston fabrikası için lisans verecek. İran ve Malezya’ya margarin ve ayçiçeği yağı ihraç edecek...

Tabii Erbakan Hoca aynı zamanda bir mühendisti ve böyle bir ziyaret sonrasında mühendislikten bahsetmemesi olmazdı. Söze, “Şimdi basın toplantımı burada bitiriyorum ancak bir noktanın üzerinde durmak istiyorum” diyerek girdi ve teknolojiye ilişkin Endonezya’da gördüklerinden nasıl etkilendiğini anlattı: